

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. BLS-300-00016

Den 5. marts 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 9. februar 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (L 103 og L 104), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Gjerskov (S).

Spørgsmål nr. 5

Vil ministeren oplyse antallet af klagere, som forventes at afholde sig fra at klage p.g.a. et gebyr – selvom de pågældende kunne være reelle, altså ikke åbenlyst grundløse klager?

Svar

Det er hensigten at fastsætte gebyret til 750 kr. Det er min vurdering, at dette vil kunne gennemføres indenfor rammerne af Århus-konventionens og VVM- og IPPC-direktivernes krav om, at procedurerne ikke må være uoverkommeligt dyre og være i overensstemmelse med retssikkerhedshensyn. Sidstnævnte understøttes af, at gebyret tilbagebetales, hvis klager får helt eller delvis medhold.

Det bemærkes, at konventionen og direktiverne ikke fastsætter regler om kumulerede klagegebyrer eller særlige regler for de klageberettigede miljøorganisationer.

En direkte sammenligning af antallet af omgjorte sager med antallet af afgjorte sager i mængden af realitetsafgjorte sager i Naturklagenævnet i 2002, 2003, 2004 og 2005, synes at indikere, at der er skete en lille stigning i omgørelsesprocenten ved indførelsen af gebyret i 2004. De 2 år inden gebyrets indførelse var omgørelsesprocenten i gennemsnit 15 %, hvorimod for 2004 og 2005 steg dette til i gennemsnit 19 % af sagerne. Dette kan ses som en indikation på, at indførelsen af klagegebyr i 2004 i Naturklagenævnet havde den effekt, at "reelle klager" – det vil sige klager, der resulterer i, at første instansens afgørelse ændres - fylder mere i statistikken.

På den baggrund, er det min forventning, at gebyret vil påvirke antallet af grundløse klager.

Karen Ellemann

/ Niels Christensen